Temps Ordinari - Cinquè diumenge

Per Administrador el dg., 05/02/2017 - 09:00

Is 58, 7-10
1Co 2,1-5
Mt 5,13-16

Sis diumenges seguits del temps ordinari es llegeixen llargs fragments del Sermó de la Muntanya. El diumenge passat, Jesús amb les benaurances senyalava vuit portes per entrar al Regne, portes per entendre i assimilar el seu missatge, portes per convertir-se en seguidor seu, portes, en fi, per entrar a la comunitat. Des de qualsevol benaurança preveu i promet Jesús la felicitat de participar del Regne.
Isaïes, amb una vigoria extraordinària, ens ha concretat per a la vida diària algunes benaurances com ara la compassió, la fam de justícia i la humilitat: proposa compartir el pa, acollir, vestir el despullat, no assenyalar amb el dit acusador, trencar els jous.

Actualment els mitjans de comunicació inunden les nostres llars no amb la crida d'Isaïes, però sí amb el clam de milions d'éssers que serien els beneficiaris de la crida. Toquem els èxodes de gent sense llar, gustem l'amargor de la fam, sentim la intempèrie, respirem l'aire escàs dels camps de refugiats i ens constrenyen els murs i tanques. És més, molts moren als deserts o a la Mediterrània. Crida i clam es reclamen un a l'altra. El seu corresponent són bondat i glòria de Déu. El just que escolta la crida i respon al clam dels necessitats es converteix en una lluminària fulgurant, tan brillant com la llum de l'alba per a Isaïes, com la llum que esvaeix la fosca pel salmista. Això ens fan experimentar els voluntaris del nostre país a l'orient que ens donen coneixement de vides salvades, de somriures d'infants fets aflorar, de sembres d'esperances. En el programa La nit dels ignorants, potser com a ressò casual, per cada testimoni d'un voluntari encenen una llumeta.

Justament l'evangeli posa en boca de Jesús dues afirmacions contundents: *Vosaltres sou la sal de la terra [...] Vosaltres sou la llum del món.* De fet, l'intent de Jesús en el seu Sermó és encendre aquesta llum en cada oient. Especifica també, com Isaïes, la doble coloració d'aquesta llum, bondat de la persona i glòria de Déu. Per tant, llum que s'encomana, que encén l'entorn, que beneficia l'entorn.

Però Jesús afegeix un matís que no ha de passar desapercebut. Hi ha perill d'una reducció de la proposta de Jesús aplicant-la de manera individual: jo sóc (o he de ser) llum; jo sóc (o he de ser) sal. Realment Isaïes parla del just en singular. Jesús parla repetidament de vosaltres. La comunitat és sal i és llum, els oients són sal i llum, els benaurats. Hi ha una tercera imatge que potser passem de llarg: *No es pot amagar un poble posat dalt d'una muntanya*.

També pot ser malentesa aquesta vocació a la preeminència, fent ostentació i aforant el poder. És la ciutat de les benaurances la que és llum per a tothom. La que fa olor d'ovella i és hospital de campanya, en paraules del Papa Francesc. La que Jesús mateix encén i posa en el portallànties, *perquè faci llum a tots els qui són a la casa*.

L'objectiu final de Jesús és engrescar tothom en la bondat i Déu Pare sigui honorat, tal com es repeteix contínuament a l'Evangeli de Joan i clou el text d'avui: *Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel.*

ETIQUETES
OBRES LLUM SAL